

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXIII

Paříž
březen - duben 1992

Číslo 2

Krach komunismu

Je tečka za dobou, kdy v nejrůznějších podobách dominovalo a vrcholilo přesvědčení, že svět a samo bytí je kompletně poznatelným systémem, který člověk může sám racionálně řídit ku svému prospěchu. Byla to éra důvěry v automatický pokrok, jak ho zprostředkovává vědecký druh poznání. Tato éra dala lidstvu mnohé, vytvořila první globální či planetární technickou civilizaci, zároveň ale dospěla až k samotné hranici svých možností, za níž začíná propast.

Všichni víme, že naše civilizace je ohrožena. Od populační exploze po skleníkový efekt, od ozónových děr až po AIDS. Velkým paradoxem této chvíle je, že člověk - jako velký shromažďovatel informací - toto všechno na jedné straně dobře ví, na druhé straně ale vůbec není schopen tomuto svému ohrožení čelit. Tradiční věda popisuje s chladnokrevností sobě vlastní různé alternativy naší záhuby, není však už schopná nabídnout účinný a reálně použitelný návod k jejich odvrácení. Nedokážeme to proto, že se snažíme čelit tomu, co jsme rozpoutali, tímž způsobem, jakým jsme to rozpoutali: hledáme nové vědecké návody, nové ideologie, nové instituce, nové mechanismy. Vše nasvědčuje tomu, že tudy cesta nevede. Je třeba čehosi jiného a čehosi víc. Je třeba radikálně změnit postoj člověka ke světu. Je třeba se vymanit z pyšné představy, že svět je stroj, k němuž stačí objevit návod. Jsem přesvědčen, že je třeba opět vnímat pluralitu světa a nesešňorávat ji hledáním společných jmenovatelů, je třeba rehabilitovat lidskou jedinečnost, lidský čin a lidskou duši. Člověk je součástí světa a jeho duše je součástí duše světa. Jsme jen zvláštní zauzlinou bytí, jeho živým atomem, či spíše buňkou, která je schopna zakoušet a vnímat i tajemství, vůli, bolest a naději světa.

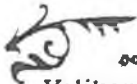
Pohled na politiku tak říkajíc "zevnitř" mne jen utvrdil v jistotě, že dnešní dramaticky se proměňující a možná své globální zkázy si nepřipouštějící svět je velkou výzvou, kterou musí politika vyslyšet. Jde o to od základu jinak se chovat. A kdo jiný by měl začít než politici?

Pani Olga Havlová,
předsedkyně Výboru dobré vůle.

Jistě víte, co to je "butterfly effect". Je to přesvědčení, že všechno na světě je tak navzájem provázáno, že zdánlivě zcela bezvýznamné zamávání motýlích křídel na jednom místě planety může způsobit tajfun na místě tisíce kilometrů vzdáleném. Myslím, že v politice je třeba věřit na tento efekt, nelze si myslet, že naše mikroskopické, ale vpravdě jedinečné každodenní činy nemají smysl. Ten, kdo docela skromně věří v záhadnou sílu vlastního lidského bytí, prostředkující mu styk se záhadnou silou bytí světa, nemá vůbec důvod si zoufat.

Z projevu prezidenta V. Havla
na světovém ekonomickém fóru v Davosu 4. 2. 1992
(Silně zkráceno)

Velikonočního rána se vyřinulo z otevřeného hrobu světlo, které je schopno proniknout do nejtemnějších kobek našeho vězení, rozrazit ztuhlé vrstvy naší únavy a našich špatných návyků, které jsme už už přijímali jako svůj přirozený šat, jako svou definitivní podobu...

Jan Čep: Malé řeči sváteční (1955).

Nechť všem jsou velikonoční svátky znamením radosti!

5.

KŘEŠŤANSTVÍ A EKOLOGIE

Je tu ovšem další aspekt evropská tradice humanismu a liberalismu. V tomto humanismu byl Bůh odstraněn, na jeho místo byl postaven člověk, "jenž je mírou všech věcí".

To je tragický omyl novověkého humanismu, toho se musíme co nejrychleji zbavit a nahradit tím, co dnes už každý asi cítí: příroda tu není proti nám, je tu s námi, nebo ještě lépe - my jsme tu s ní. Musíme se zbavit i svého militantního slovníku - vždyť už od Descarta s přírodou válčíme, dobýváme ji, vítězíme nad ní. Měl by vzniknout celosvětový dialog, k němuž by každá civilizace měla přinést své.

Dr. Hubík.

Myslím na to, jak mnoha lidem je příroda téměř ničím, jak mnohým je jenom značně nepohodným, ba i záluďným koutem života, s kterým není možno blíže se srozumět. Jak se jim jeví býti jen hromadou nesmyslu, ze které se dá užítí jen toho, co je bezprostředně užitečné; něčím, na jehož silách a darech se kořistí stejně tak hrubě jako na lidské práci. Jak mnoha lidem je jen výletním místem, zábavním podnikem, zdravotním zařízením, prospěšným občas právě tak jako mytí hlavy či koupel nohou.

Josef Čapek, Kulhavý poutník (1937)

Ruský vědec A. Vlasenko poukazuje na zhoubné účinky rozorání milionů hektarů panenské půdy na sibiřské celině před třiceti lety. Vnikla tím zóna vlivu subtropického anticyklónu s častým suchem a prachovými bouřkami. Nazmar přišly statisíce hektarů polí a milióny hektarů pastvin.

(LN 6.8.1991)

Bolševismus je především humanismem přehnaným, protože popírá všechno, co není člověkem. Zasahuje do práv přírody jako uživatel, kolonizátor nebo dobyvatel. (...) Člověk se ocitá tváří v tvář autoritativnímu náboženství, které nezná jiného kultu než kult sebe samého, odsuzuje člověka, aby se podívoval sám sobě. Nahrazuje objektivní kult kultem naprosto subjektivním, jaký neznali ani křesťané, ani moslemáni, ani

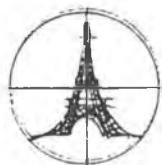
negři, ani Řekové, ani budhisté. Tento názor jej staví do nepřátelského postavení proti přírodě, ta se stává jen jakýmsi polem rozpinání příští lidské činnosti.

Charles-Ferdinand Ramuz, *Míra člověka* (1935)

Člověk mírou všech věcí nikdy nebyl a nebude, místo této panské rétoriky bychom měli vybudovat nový kodex hodnot.

Musíme znovu posoudit obecnou etiku minulých století, která - v rozporu se skutečným obsahem Božího slova - dovolila člověku, aby nad stvořenou přírodou "panoval" ve prospěch svých vlastních cílů. Považujeme za hanbu a zločin, že jsou na všem stvoření i nadále páchany nenapravitelné škody. (Závěrečný dokument Evropského ekumenického shromáždění, Basilej 1989.)

(dokončení)

Zajímavosti z domova i ze světa

Dne 31.1. 92 jmenoval prezident ČSFR V. Havel 12 soudců ústavního soudu ČSFR. Poprvé v poválečné historii má tak Československo opět důležitou instituci schopnou rozhodovat o ústavnosti zákonů a porušení ústavy.

■ V únoru vyšlo první číslo *Perspektiv* jako měsíční příloha *Katolického týdeníku*, na jehož stránkách chtějí katolíci navázat kontakt s aktuálním děním a myšlenkovým pohybem ve společnosti. Členem redakční rady je i P. Kolář, SJ.

■ Generální tajemník Hlinkovy strany *Jozef Kirschbaum*, místopředseda Světového kongresu Slováků v Kanadě, v Bratislavě v květnu 1948 v nepřítomnosti odsouzen za velezradu, navštívil v listopadu m.r. Slovensko, neboť mu byl celý, nikdy neodpykaný trest, prominutý. V Kanadě a v USA tato zpráva způsobila šok, protože USA Kirschbaumovi vstup na své území zakázaly a v Kanadě musel už několikrát policii vysvětlovat svoji minulost.

■ Již počátkem m.r. požádal slovenský poslanec, lékař Petr Tatár, o vyšetření zdravotního stavu, resp. psychických vlastností (tehdy premiéra) V. Mečiara. Z rozhovoru s P. Tatárem v LN (20. 12. 91) vyplynulo, že tento požadavek nebyl přehnaný : *Keď sa vtedy predsedníctvo SNR dozvedelo o Mečiarových machináciách, poslanci boli naozaj zdesení; takýto typ človeka nemá zábrany, dokáže si aj vymýšľať aby bol populárny, má veľmi voľný vzťah k pravde, dobre kombinuje mnohé obrazce v svojej pamäti a je takýmto spôsobom smelý. L'udia si naňho postupne zvykli ako na človeka, ktorý je schopný riešiť každú situáciu. Bolo to nedorozumenie, lebo on naozaj len sľuboval (...)* Jednoducho je to taký ten Jánošík, ktorý ani nemusí dávať, hlavne že sľubuje a bojuje akože za nás.

■ Poslanecký klub ODA se obrátil na ministra práce a sociálních věcí P. Millera s dotazem, jak hodlá jeho rezort zajistit zrovnoprávnění většiny důchodců se skupinou 10 000 osob, které byly u příležitosti 40. výročí Vítězného února odměněny zvýšením důchodů za aktivní podíl na únorových událostech a za členství v Lidových milicích.

■ V současné době působí v olomoucké diecézi 22 farních charit, které se intenzivně zapojily do práce. Na konci m.r. byl v Olomouci otevřen azylový dům *Samaritán*, chystá se výstavba několika nových kostelů, z nichž největší bude na sídlišti *Jižní Svahy* ve Zlíně. Otec biskup *Hrdlička* zdůrazňuje, že laický stav v církvi se musí probudit; čím méně je kněží, tím více se musí projevit energie laiků.

■ Dne 7. února t.r. převzala režisérka *Věra Chytilová* ve Francouzském institutu v Praze Řád za umění a literaturu. Velvyslanec Francouzské republiky v ČSFR *Jean Guéguinou* složil hold "velké dámě českého filmu" a dodal, že i on jako mladík obdivoval nový a svěží český film.

■ Na přímý rozkaz Otce biskupa Hrušovského, uveřejnil v únoru t.r. v časopise *Život* Otec F. Reves, ředitel *Slovenské katolícké misie* ve Francii, toto prohlášení krajanům: "Otec Jozef Kováč, S.J. nie je už vyše 10 rokov misionárom Slov. kat. misie. Nebol ním menovaný ani Parížskym arcibiskupským úradom a ani slov. biskupom D. Hrušovským v Ríme. Preto všetky akcie, ktoré prevádza, ako napr.: rozdávanie modlitieb za blahorečenie Dr. Jozefa Tisu, jeho životopisov a iných publikácií veriacim po slov. bohoslužbách v Paríži a v Argenteuil, ako aj korešpondencia s krajanmi, je jeho čisto osobná vec, s ktorou nemá Slovenská katolícka misia nič spoločného."

■ EXPO 92 ve španělské Seville (od 20. 4. do 12. 9. 1992) bude dne 23. května obohaceno akcí *Pocsta Prahy Seville*. Podstatou této akce je, pražským arcibiskupstvím organizované, předání posvěcené kopie *Pražského jezulátka* sevillské bazilice Naší Paní Naděje z Macareny. Slavnostnímu obřadu bude přítomen pražský světící biskup František Lobkowicz a řada představitelů španělských církevních a vládních kruhů. Bylo by žádoucí, aby se tohoto obřadu zúčastnili - mimo hostů z ČSFR - i krajané ze zahraničí. Zájemci si mohou vyžádat bližší pokyny a informace na adrese:

Dr. Aleš Bluma 11, rue Lorieau 85000 La Roche-sur-Yon Tél. 51.36.30.40

■ V *Centre Georges Pompidou* probíhá od 18. března do 17. května t.r. výstava *Český kubismus* v architektuře, v sochařství a v malířství. Výstava o to zajímavější, že se ve své době (před 1. světovou válkou) uplatnil kubismus v architektuře pouze v Čechách. (J. Chochol, P. Janák, J. Gočár).

■ Aktivní katolíci, angažující se za odhalení pravdy o smrti kněze Přemysla Coufala, dostali od městské prokuratury v Bratislavě toto vyjádření: *... Generálna prokuratúra SR vykonala v predmetnej veci vyšetrovanie. Trestné stíhanie vo veci trestného činu vraždy (...), bolo uznesením vyšetrovateľky prokuratúry (...) zastavené (...), nakoľko nebolo zistené zavinenie smrti inou osobou. JUDr. Iveta Gorčíková v.r.*

■ Vojenská obvodová prokuratura v Olomouci uzavřela vyšetřování smrti *Pavla Wonky*. (P. Wonka zemřel 26. 4. 1988 za neobjasněných okolností ve věznici v Hradci Králové). Usnesením z 18. 2. 1992 prokuratura kvalifikovala jednání odpovědných osob jako trestný čin ublížení na zdraví. Protože se na tento trestný čin vztahuje amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 90, je další trestní stíhání nepřipustné.

Vyjádření *Aleny Hromádkové*, mluvčí Charty 77 : *Dozorce, který odmítí k umírajícímu Pavlovi přivolat jakoukoli pomoc, je snaživým posluchačem lékařské fakulty - jde o stipendistu ministerstva spravedlnosti. Je to hanba a nekonečná ostuda...*

Z projevu *Václava Havla* při smutečním obřadu dne 6. 5. 1988 : *Svůj díl odpovědnosti za Pavlovu smrt nenesou jen lhostejní a otupělí soudci, prokurátoři a demoralizovaní vězeňští činitelé. Nese ho celá společnost. (...) Na každém z nás je, aby způsobem přiměřeným jeho možností a schopností zesílil - v tváři tvář této oběti - svou snahu zasazovat se za vítězství pravdy a práva.*

■ 2. března t.r. odvolal prezident V. Havel z funkce generálního prokurátora ČSFR *I. Gasparoviče*. Důvodem k odvolání byly nedostatky v práci Generální prokuratury ČSFR.

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek

- ... Nedůslednost je zhoubou při výchově dítěte, psa i občanů. Měří-li se každému jinak, rozvrátí to společenskou morálku. K tomu patří i to, neměří-li se vůbec. To platí pro jednotlivce i pro veřejné činitele. *Karel Friml*
- ... Odpuštění je kategorie morální a individuální. Jako křesťan mohu odpustit lidem, kteří něco udělali mně, ale nemohu odpustit, co udělali jiným. Rovněž si nedovedu představit veřejné odpuštění. *Jan Sokol, místopředseda SN FS.*
- ... Tolerantní společnost je založena na absolutní netoleranci v určitých věcech. Například se nesmí tolerovat to, co zakazuje deset božích přikázání. Společnost bude tím lepší, čím více bude netolerantní k těm několika málo věcem, které tolerovat nelze. Pokud bude takové momenty tolerovat, řítí se do Pekla v jazyce teologie a do chaosu a do zkázy v jazyce občanském. *Tomáš Ježek, ministr pro privatizaci.*
- ... Jestliže se komunisté opravdu tak hluboce proměnili, proč s nimi neuzavřít úzká společenství na obranu demokracie (...), proč nepřestat je podezírat? Obsahem naší odpovědi bude asi tolik, že se neuzavírá spolek s bacilem za účelem vyléčení choroby. A komunisté - toť bacil všeho toho, co je v dnešní Evropě špatného a hrozného. (...) Oni to byli, kdo poválečný svět vrhli na cestu násilí a brutality. Jejich kati vyučovali katy jiných směrů. Oni naučili člověka dvacátého století za nic se nestydět v boji proti politickým odpůrcům (...), oni zakazili veřejnou morálku tak, že člověk století devatenáctého stojí před námi jako ideál. *Ferd. Peroutka (1937)*
- ... Za dva měsíce práce v OF jsem absolvoval řadu jednání s reprezentanty tehdejší moci v Pardubicích. V té době byli tito lidé vděční za to, že revoluce probíhá bez násilí a za tuto jistotu byli ochotni opustit jakoukoli funkci ve prospěch nových lidí. (...) Dopad historického projevu Petra Pitharta "Slyším trávu růst" (...) byl katastrofální: každé OF, které od té doby požádalo o odchod zkompromitovaného funkcionáře, bylo odbyto tvrzením, že z Prahy bylo jasně řečeno, že nesmí probíhat žádné čistky, že oni jsou ti odborníci, o kterých pan Pithart hovořil. Od té chvíle, kdy pochopili, že jim nejen nebude zkriven vlas (s čímž nepochybně souhlasili všichni), ale že jejich tituly platí i nadále (...), zvedli hlavy, do té doby skloněné pocitem hanby a viny, a začali s námi znovu - po bolševicku. *B. Dvořák, předseda ústřední rady KAN.*
- ... (V. Klaus) se v Melbourne (...) představil krajanům jako přesvědčený hlasatel liberálního kapitalismu. V přednášce vysvětloval princip kupónové metody privatizace a vyslovil se proti systému zaměstnaneckých akcií, který označil za kapitalistický. Krajané namítali, že kupónová metoda povede ke koncentraci kapitálu u bank, převážně zahraničních, označovat systém zaměstnaneckých akcií za socialistický prohlásili za nehoráznost: jeden z jeho propagátorů byl K. Adenauer, spoluúčast zaměstnanců je rovněž doporučována církevními dokumenty. (...) Zázitek z přednášky byl silný, zajímavý, ale pro Klausův čistě liberálně-kapitalistický přístup ke všem dotčeným problémům, velice deprimující. *Dr. Stanislav Hoffrek, Austrálie.*
- ... Pod pseudonymem "Podiven" se skrývají tři autoři knihy *Češi v dějinách nové doby*: Petr Příhoda, Petr Pithart a Milan Otáhal. Podle těchto autorů *starší český národ vlastně neexistoval, byly tu pouze plebejské, zůstale vrstvy, (...) vše získával především od Němců. Husitství, český humanismus, baroko i osvícenství znamenalo v porovnání s Evropou velmi málo.*

(...) *Samostatný čs. stát dostali Češi (Slováci nikoli!) vlastně darem, nezasloužili si ho, protože ho nedovedli spravovat a udržet. (...) Na minulost je možno nahlížet různě a je v pořádku, existují-li rozdílné koncepce a názory. (...) Víme o našich nedostatecích, nepopíráme podíl Němců na našich dějinách. Ale na knize mně vadí její celkový duch, zlý, málo chápatý a netolerantní. (...) a proto se neubráním otázky: "Jak můžete, pánové Pitharte a Příhodo, reprezentovat a hájit národ, jehož si nevážíte nebo jímž dokonce pohrdáte?"*

Josef Hanzal, Historický ústav ČSAV.

● ... Podali-li se Mečiarovi přetáhnout Klepáčovo křídlo KDH, přestane na Slovensku existovat jakákoli protiváha národně orientované levice. Pak existují je dvě varianty vývoje: 1./ Koalice levicově-národních partají s některou z českých stran 2./ Zablokování federálního parlamentu

První varianta by umožnila V. Mečiarovi žádat křeslo federálního premiéra, čímž by se pro slovenskou pseudolevici otevřelo volné pole k realizaci vlastních politických představ na ploše celého státu, tj. konec privatizace. (...) Spojení se slovenskou levicí by českým sociálním demokratům a komunistům mohlo zajistit klíčové postavení a podíl na federální vládě. (...) ODS a pravicové strany v Čechách by tak stály v opozici k levicové federaci a Slovensku.

Druhá varianta nás přiblíží nedávné situaci v Polsku. Vzájemně znesvářené strany nebudou schopny dojít k dohodě, parlament neschválí vládu, vznikne ústavní krize. (...) Většinu Slováků to však zatím viditelně netrápí...

J. Macháček, V. Mlynář.

● U nás v Kocourkově

se dopustili velezrady ti, kdo jednali v srpnu 1968 na sovětském vyslanectví o vytvoření dělnicko-rolnické vlády. Tato vlastizrada je dnes již samozřejmě promlčena, všem vlastizrádcům odpuštěno - až na jednoho : je jím Zdeněk Mlynář. Vzhledem k tomu, že byl coby signatář Charty 77 vyhnán do emigrace, jeho velezrada promlčena není, protože doba strávená "venku" se do promlčecí doby nepočítá. Bude-li stát Z. Mlynář před soudem, v němž pravděpodobně bude zasedat někdo, kdo se celých dvacet let vezl s režimem, mohou být jako svědci předvoláni promlčení Bilák a Jakeš.

Jaroslav Veis, LN 19. 2. 92.

ROZHOVOR

s paní OLGOU HAVLOVOU.

4. února t.r., při příležitosti předání výtěžku sbírky u informačního a prodejního pultu výstavy "jesliček", dovolili jsme si položit paní *Olze Havlové*, předsedkyni Výboru *dobré vůle* několik otázek. Paní Havlová nám na ně - i přes značné společenské zaneprázdnění - odpověděla vřelým a přátelským způsobem.

OBĚŽNÍK : *Krajanskou demokratickou veřejnost ve Francii by zajímalo, zda za dva roky existence "Výboru dobré vůle" trvá v zahraničí stále zájem o pomoc pro postižené spoluobčany.*

OLGA HAVLOVÁ : Ten tu je stále, shledávám se s ním při svých cestách do ciziny. Je však zapotřebí tento zájem neustále podporovat, buď osobní přítomností nebo rozšiřováním a navazováním dalších potřebných styků.

O. : *Můžete odhadnout, jakou částku by bylo třeba získat k tomu, aby se podstatně zlepšila potřebná péče o postižené ?*

O. H. : Jedná se o miliardy.

O. : Miliardy korun nebo franků ?

O. H. : Miliardy dolarů : jednak samotná péče o postižené je v současné době ve velmi špatném stavu, jednak by se měly odstranit příčiny, které způsobují poškození zdraví občanů. To je velmi rozsáhlý a rozvětvený úkol, do něhož například patří také čisté ovzduší, nezávadná pitná voda, nezávadné potraviny atd., vlastně jde o zásadní změnu celého životního prostředí. Bez těchto preventivních opatření, bez těchto změn, nemůžeme svým spoluobčanům výrazně pomoci, to všechno souvisí s jejich zdravím.

O. : Budete mít možnost informovat čs. veřejnost o tom, že i Francie přispěla na tento fond ?

O. H. : Doufám, že tuto práci vezme na sebe zástupce ČSTK, který je zde přítomen. Děkujeme za rozhovor.

Hezkyčesky Od Podlahy

... se Pavel Eisner ve své knize o češtině z roku 1946 pohoršoval nad přehmaty v užití instrumentálu doplňkového a uvedl větu, již chtěl Jan Gebauer stvořit nejkrajnější absurdnost a ulevit své hrůze : Louka je zelenou.

Bujivé rozplemenění podobných vět nepovažoval P. Eisner za fenomén jazykový, nýbrž za fakt a fenomén charakterologický a právě proto se bouřil. Vzhledem k tomu, že přirozený vývoj jazyka doplňkovým instrumentálům přeje stále víc (a ta prozluklá louka začíná být zelenou šmahem), neškodí nám, seznámíme-li se s touto jazykovou prašivinou trochu blíže i my.

Jak si ještě matně pamatujeme ze školy, po sponě byť je přídavné jméno v přísudku jmenném vždy v 1. pádě (louka je zelená), zrovna tak jako podstatné jméno, vyjadřuje-li vlastnost trvalou (Václav je dobrák). V 7. pádě vyjadřuje podstatné jméno - jako doplněk - vlastnost získanou nebo přechodnou (F. Peroutka byl novinářem). Po sponě stát se bývá podstatné i přídavné jméno v 7. pádě (B. Smetana se stal kapelníkem v ND; svým dílem se stal nesmrtelným).

V tom je syntaktická jemnost češtiny, nejen bystrá, ale i spanilá, protože - nemám jiného slova - mravná, chválí P. Eisner. Řeknu-li : jsem křesťan - znamená to : jsem až do své smrti vázán určitými mravními příkazy, nemohu jinak. Jsem křesťanem - tím vlastně říkám, že jsem se dal na viru, protože se mi to hodilo; až se to hodit nebude, přestanu křesťana dělat.

Jak vidno, doplňkový instrumentál je výkon, uplatnění, funkce, možnost třeba náhodná (stal se učitelem, ale mohl se stát i lékařem); je tedy i výrazem zdání, na rozdíl od nesporného bytí, útekem k náhodné funkčnosti, vývojem od žuly ke kaši. Dočtete-li se někde, že pobyt v Římě byl příjemným, kocour byl mlsným a palice všiváčkou, utěšte se písničkou z Kouřimska, kterou zapsal Erben:

Svatí, svatí, svatí! půjčte mi tři zlatý; až já budu svatým, já vám je oplatím.

Chápete ten skvělý vtíp lidového lišáka? Neočekává (samozřejmě), že z něho bude svatý, ale nevylučuje, že by v nebi (možná) mohl dostat hodnost světeckou.

P. Eisner, Chrást i tvrz, kniha o češtině.

V r. 1974 vydalo nakl. Konfrontace - Curych.

(...) Současně bych rád znal odpověď na dvě otázky: 1.) Kdo je ten jistý, ba jízlivý čtenář? (Viz Oběžník leden-únor 1992). S ním budeme dva...

2.) Kolik dostáváte za reklamu na počítače MACINTOSH od firmy APPLE?

S. J.

...V novoročním projevu (1992) pana prezidenta nebyla ani zmínka o Češích a Slovácích, žijících mimo hranice ČSFR. Každý jiný prezident alespoň formálně pozdraví na Nový rok své krajany, ať žijí kdekoliv. H.Z.

...Tady všichni mají povinnosti za tři - čtyři lidi, což není heroismus, nýbrž katastrofa. Katastrofa, protože pak nikdo nic nedělá pořádně, ale jen tak "na půl úvazku". A tak se hromadí provizoria, která bude třeba zase rušit a nahrazovat řešeními trvalejšími. Život v trvalém provizoriu, naplánovaný na léta dopředu, je něco hrůzného. Z Prahy.

Na Českou katolickou misi a na Oběžník přispěli

Holý
Lego-Vašíček

Kubů
Pohl
Auerhan

Rohrl
Špička

Všem dárcům upřímné PĀN BŪH ZAPLAT!

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

ODPOSLECHNUTO V PAŘÍŽI ...

- Víte, že naše pařížské velvyslanectví zorganizovalo v prosinci promítání filmu *Stát proti víře* ?

- Jo ? To jim je tak podobný ! Já bych stát proti víře nikdy nemohl.

Přes tzv. očistu justice byla z aparátu východočeského KV KSC přijata právnička na místo notářky v Chrudimi a ještě tam dostala být; vedoucí kádrového oddělení krajského soudu byl uklizen jako soudce do Rychnova n. Kn.; nadále soudí býv. náměstkyně předsedy krajského soudu, absolventka komsomolské stáže v Moskvě, která v jednom případě doporučila dnes rehabilitované soudce vyhodit jako nespolehlivě; talár obléká i náměstkyně nechvalně pověstného předsedy soudu v Hradci Králové. PRÁCE.

Z mudroslovi jistého národa
středoevropského:

Kapři si svůj vlastní
rybník nevypustí.

OBĚŽNÍK – bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ – 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS – tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris